

naturligvis noget, det maa overlades til det høje Ting selv at tage Bestemmelse om. Jeg mener, vi kunne tage det, som det er.

J. Pedersen: Det foreliggende Lovforslag er jo meget let overskueligt, og det er derhos ogsaa ret udførligt omtalt dels af den højtærede Finansminister ved Forslagets Forelæggelse, dels i de Motiver, som ledsage Forslaget, og end yderligere i de Bilag, der følger med, og som gengiver de Opmærksomheder, der fra forskellige Sider i Toldraadet ere komne frem med Hensyn til denne Sag. Forslaget anbefales jo enstemmigt fra Toldraadet, ligesom det nu ogsaa anbefales af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen). Man kan sige, at det ærede Medlems Anbefaling var en Smule kølig, men det er ganske naturligt efter den Stilling, det ærede Medlem har haft. Husker jeg ikke fejl, var det det ærede Medlem, der indledede den Diskussion paa Handelsmødet i 1909, som han hentydede til, og foreslog den Resolution, han omtalte, og som gik ud paa Ønsket om at faa en særlig Tolddomstol, der uafhængig af Administrationen endelig skulde kunne afgøre de Tvistigheder, der i denne Henseende maatte opstaa. Og efter at Resolutionen havde fundet den Tilslutning paa Mødet, som den gjorde, har det ærede Medlem naturligvis været henvist til at arbejde for den samme Tanke i Toldraadet. Men efter at det har vist sig, at denne Ordning var uigennemførlig, have han og hans Meningsfæller i Toldraadet sluttet sig til det Forslag, her foreligger, og som man mener indeholder i hvert Fald et Forsøg paa at løse Spørgsmaalet og til en vis Grad at imødekomme de Ønsker, der have været fremme saavel i Handels- som i Industri- kredse. Det er jo givet, at Spørgsmaalet, hvordan man skal komme til Afgørelse af, under hvilken Position i Toldloven en bestemt Vare skal henføres, kan være af meget stor Betydning for den, der indfører Varen. For ham gælder det om at faa den ind saa billigt som muligt; og Publikum, der skal købe den af ham, er ogsaa interesseret i, at den indføres efter den lavest mulige Toldsats; thi de Omkostninger, som komme paa ved Tolden, den Prisforhøjelse, den medfører, kommer Publikum til at betale. Er det en Vare, som ogsaa tilvirkes herhjemme, have Fabrikkerne den modsatte Interesse, idet de maa ønske, at Tolden bliver saa høj som muligt, for at der derved kan erhverves større Mulighed for, at de selv kunne sælge den samme Vare. Og endelig kan Spørgsmaalet ogsaa have meget stor Interesse for Statskassen, idet det kan blive et finansielt

Spørgsmaal af meget stor Rækkevidde, om en Vare gaar ind under en lav eller en høj Toldsats.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem fremhævede, at der har været en hel Del Uro i Handels- og Fabrikantkredse med Hensyn til dette Spørgsmaal, idet man er meget tilbøjelig til at mene, at da det er Administrationen, der afgør dette, og Administrationen igen er repræsenteret af Generaldirektøren, sidder han og afgør disse Sager efter eget Forogtfindende. Og man er jo ikke altid klar over, hvilket Arbejde der bliver gjort for at komme til det bedst mulige Resultat, eller med hvilken Omhu dette Arbejde foretages. Vi have i Toldraadet beskæftiget os en Del med Klager, der ere indkomne, og de Afgørelser, der ere truffene af Administrationen; og jeg maa sige, at saa vidt jeg kan skønne over disse Spørgsmaal med min Lægmandsforstand, ere de Afgørelser, der ere truffene, helt igennem meget forstandige, og jeg tvivler meget om, at de ved en anden Behandlingsmaade vilde være blevne bedre. Thi det gaar jo aldeles ikke saaledes til, at Sagen sendes op til Generaldirektøren, og at han saa ser den igennem og siger, den kan gaa derhen, og den kan gaa derhen, eftersom han er i Humør til; men det gaar saaledes til, at enhver enkelt Sag, der kan være Genstand for nogen Tvivl, bliver meget omhyggeligt undersøgt, og alle Hjælpemidler tages i saa Henseende i Brug; man gaar om fornødent til Statsprøveanstalten for at faa godtgjort, hvor den Vare efter sin Sammensætning og Natur rettest hører hjemme. Og først efter at alle disse Undersøgelser ere foretagne, træffes der omsider en Afgørelse. Nu er det jo meget rigtigt, at hvis man derefter klager til Finansministeren, er der ikke megen Sandsynlighed for, at han skal komme til noget andet Resultat end det, Generaldirektøren er kommen til; man kan ikke forudsætte, at en Finansminister skal være inde i alle disse tekniske Enkeltheder; han er nødt til at spørge sine sagkyndige, og det bliver da væsentlig de samme, som allerede have erklæret sig om Sagen. Han kan forlange yderligere Undersøgelser og yderligere Oplysninger, men man kan gøre Regning paa, at den Afgørelse, der een Gang er truffen, vil komme igen, maaske endnu fyldigere motiveret end før. — Nu er det saaledes, at man ikke har kunnet faa en særlig Domstol til at afgøre de Spørgsmaal, og det kan man ikke faa, fordi Regeringen har modsat sig det. Det er noget, man ikke har i den Skikkelse, man her ønskede det, i noget andet Land, og ingen af de senere Finans-